

124

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1974 r.

w sprawie niektórych ulg i przywilejów przysługujących inwalidom wojennym i wojskowym.

Na podstawie art. 22 i art. 39 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. Inwalidom wojennym i wojskowym, zaliczonym do jednej z grup inwalidów — niezależnie od uprawnień określonych w ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 117) przysługuje prawo do:

- 1) bezpłatnego korzystania z urządzeń radioodbiornych i telewizyjnych,
- 2) 50% zniżki w opłatach rejestracyjnych za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne i za ubezpieczenie od uszkodzeń (auto-casco) pojazdów samochodowych, nie służących do zarobkowego przewozu,
- 3) nabywania ulgowych biletów do teatrów, oper, operetek, filharmonii, kin i muzeów, na zasadach określonych przez Ministra Kultury i Sztuki,

- 4) nabywania poza kolejnością biletów na środki komunikacyjne, na imprezy, o których mowa w pkt 3, oraz artykułów w placówkach handlu detalicznego.

§ 2. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie i prezydenci miast wyłączonych z województw w ramach posiadanych uprawnień podejmą środki zmierzające do dalszej poprawy sytuacji życiowej inwalidów wojennych i wojskowych.

§ 3. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym oraz społecznym stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Dowodem uprawniającym do korzystania z ulg i przywilejów jest książka inwalidy wojennego (wojskowego), wystawiona przez właściwy organ Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

125

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1974 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o przekazywaniu gospodarstw rolnych na własność Państwa za rentę i spłaty pieniężne.

Na podstawie art. 8, art. 14 ust. 5, art. 31 ust. 3 i art. 37 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o przekazywaniu gospodarstw rolnych na własność Państwa za rentę i spłaty pieniężne (Dz. U. Nr 21, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W razie przejęcia nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego na własność Państwa za rentę lub spłaty pieniężne na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o przekazywaniu gospodarstw rolnych na własność Państwa za rentę i spłaty pieniężne (Dz. U. Nr 21, poz. 118), zwanej dalej „ustawą”, Państwo odpowiada wobec spółdzielni i kółek rolniczych za zobowiązania rolnika związane z przejętym gospodarstwem do wysokości wartości przejętych nieruchomości ustalonej według przepisów o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

2. W razie przejęcia przez Państwo za spłaty pieniężne części nieruchomości wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego, Państwo odpowiada za zobowiązania w takim stosunku, w jakim wartość przekazanej nieruchomości pozostaje do wartości całego gospodarstwa.

§ 2. Pracę w gospodarstwie rolnym uznaje się za główne źródło utrzymania, jeżeli obliczony według przepisów podatkowych przychód szacunkowy z tego gospodarstwa

przekracza dochód z innych źródeł. Przychód szacunkowy i dochód z innych źródeł ustala się na podstawie danych z okresu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku o przejęcie gospodarstwa.

§ 3. Nie powoduje obniżenia renty zadłużenie z tytułu kredytów zaciągniętych na inwestycje budowlane, jeżeli kredyty te nie są wymagalne w dniu przejęcia nieruchomości.

§ 4. 1. Decyzja naczelnika gminy o przejęciu na własność Państwa gospodarstwa rolnego za rentę powinna zawierać dane niezbędne do ustalenia prawa do renty i jej wysokości, a w szczególności:

- 1) obszar przekazywanych nieruchomości,
- 2) poziom produkcji danego gospodarstwa,
- 3) wysokość obniżenia renty,
- 4) wartość drzewostanu wchodzącego w skład gospodarstwa,
- 5) wartość budynków przejętych wraz z gospodarstwem.

2. Decyzja powinna również określać uprawnienia do korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarskich oraz do użytkowania działki gruntu rolnego oraz rozstrzygać sprawy związane z utrzymaniem lub zniesieniem służebności gruntowych.

3. Poziom produkcji danego gospodarstwa ustala naczelnik gminy po zasięgnięciu opinii właściwej komisji gminnej rady narodowej.

§ 5. 1. Jeżeli gospodarstwo rolne stanowiło współwłasność osób nie będących małżonkami, podziałowi ulega renta obliczona według art. 13 ust. 1—4, art. 14 oraz art. 23 ustawy. Zwiększenie renty z tytułu zrzeczenia się prawa do korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarskich oraz dodatki do rent przysługują współwłaścicielowi do nich uprawnionemu.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do współmałżonków, z tym że zwiększenie renty z tytułu zrzeczenia się prawa do korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarskich ulega również podziałowi na dwie równe części.

§ 6. 1. Jeżeli renta ulega podziałowi między współwłaścicieli nie będących małżonkami, dodatki przewidziane w ustawie ustala się od części renty należnej współwłaścicielowi uprawnionemu do dodatku.

2. Jeżeli renta ulega podziałowi między współmałżonków, dodatki do renty ustala się od całej renty.

3. Przepis ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie również w razie wypłacania części renty dożywotnikowi.

§ 7. Do rent określonych ustawą stosuje się odpowiednio przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dotyczące:

- 1) wypłaty i zawieszenia wypłaty świadczeń w czasie pobytu za granicą osoby uprawnionej,
- 2) zmniejszenia wypłacania świadczeń pieniężnych osobom pozbawionym wolności,
- 3) zmniejszenia i wypłacania świadczeń pieniężnych w czasie korzystania z niektórych świadczeń z funduszy publicznych.

§ 8. 1. Jednostki uspołecznionej gospodarki rolnej mogą nabywać bezpośrednio od rolników nieruchomości za

rentę lub spłaty pieniężne za zgodą ich jednostek nadrzędnych.

2. Umowa o przeniesieniu własności nieruchomości za rentę powinna zawierać dane niezbędne do jej ustalenia. W decyzji zatwierdzającej umowę naczelnik gminy rozstrzyga o podwyższeniu lub obniżeniu renty oraz o utrzymaniu lub zniesieniu służebności gruntowych. Umowa podlega wykonaniu z chwilą prawomocnego ustalenia prawa do renty.

§ 9. 1. Państwowe jednostki gospodarki rolnej mogą nabywać nieruchomości za spłaty pieniężne ze środków własnych lub dotacji, a spółdzielcze lub społeczne jednostki gospodarki rolnej ze środków własnych bądź kredytów bankowych.

2. Spółdzielcze i społeczne jednostki gospodarki rolnej odprowadzają do budżetu Państwa zryczałtowaną kwotę przeznaczoną na wypłatę renty w wysokości odpowiadającej sumie renty za okres 5 lat. Kwota ta płatna jest w 5 równych ratach rocznych.

§ 10. W razie nabycia przez uspołecznione jednostki gospodarki rolnej, nieruchomości za rentę lub spłaty pieniężne, jednostki te odpowiadają za zobowiązania związane z nabytym gospodarstwem do wysokości wartości przejętych nieruchomości zmniejszonej o kwoty wypłacone z tytułu spłat pieniężnych lub należne budżetowi Państwa. Wartość nieruchomości ustala się według przepisów o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

§ 11. Spłaty pieniężne z tytułu przekazania nieruchomości realizowane są w rocznych ratach, w terminach uzgodnionych z rolnikiem uprawnionym do spłat.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

126

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1974 r.

w sprawie pomocy postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 35 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Na cele pomocy postpenitencjarnej oraz na zapobieganie przestępczości przeznaczają się kwoty uzyskiwane z 5-procentowych potrąceń z należności za pracę skazanych.

§ 2. 1. Pomocy postpenitencjarnej udziela się osobom zwolnionym z zakładów karnych, zwanym dalej osobami zwolnionymi, w wypadkach uzasadnionych ich sytuacją rodzinną i majątkową.

2. Pomocy postpenitencjarnej nie udziela się osobom zwolnionym, uchylającym się od wykonywania pracy, oraz osobom, które nie przestrzegają porządku prawnego

lub uchylają się od wykonywania obowiązków przewidzianych przepisami prawa, a zwłaszcza przepisami o warunkowym przedterminowym zwolnieniu i nadzorze ochronnym.

3. Pomoc postpenitencjarna polega w szczególności na:

- 1) ułatwieniu znalezienia pracy lub przygotowania zawodowego,
- 2) zapewnieniu w razie potrzeby czasowego zakwaterowania,
- 3) umożliwieniu osobom chorym dalszego leczenia,
- 4) udzielaniu świadczeń materialnych, przede wszystkim w postaci dostarczenia odzieży, bielizny, obuwia, żywności lub bonów żywnościowych, a w szczególności uzasadnionych wypadkach — wypłacenia zapomóg pieniężnych.